

[Krag.]

har været givet Bemyndigelse til, og hvad der heller aldrig nogen Sinde har været Meningen. Man har altsaa disponeret over det Beløb, som det var naturligt at anvende til Løsningen af den Opgave, der her foreligger.

Hvad endelig det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Bemærkninger angaar om, at § 11 i Folketingets Affattelse er gaaet ud, Bestemmelsen om, hvilke Obligationer Stiftelser, Legater, Fonds og lignende har Lov til at indkøbe, maa jeg gøre opmærksom paa, at det, vi fra vor Side paa dette Punkt har ønsket, var blot dette, at hvor der for et Legat eller en Stiftelse eller en Fond skete Udtrækning af Obligationer, burde der gives dem Adgang til at indkøbe Obligationer af tilsvarende Type, og at man ikke ved den Indkøbsbegrænsning, som man indsatte i en saadan Lovgivning, skulde indskrænke sig blot til at have Opmærksomheden henvendt paa 4 pCt. Serier, men i det hele taget paa aabne Serier, saaledes at man stillede Krav om og indførte i Loven Bestemmelsen om, at disse Institutioner, som Talen her er om, kun maatte købe Obligationer i aabne Serier, hvad der kunde faa Betydning, hvis man i en nær Fremtid kom til at aabne 4½ pCt. Serier i Kreditforeningerne. Dette har den højtærede Indenrigsminister afvist, og det er der i og for sig ikke noget at sige til, for Sagen er jo, at vi i Loven af 16. December 1933 om den frivillige Konvertering har en Bestemmelse af ganske tilsvarende og paa enkelte Punkter videregaaende Karakter, saaledes at man i Virkeligheden slet ikke behøvede § 11, som den er indgaaet i Folketingets Affattelse af det her foreliggende Lovforslag. Men, som sagt, denne Sag er jo nu paa alle Punkter saa gennemdrøftet, at nogen Anledning til igen at komme ind paa de principielle Spørgsmaal, som skiller, er der ikke ved denne Lejlighed. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget i den foreliggende Affattelse til Vedtagelse i det høje Ting.

Christmas Møller: Hvis man vil have et nyt Bevis for, hvor taabelig dette Tings Forretningsorden er, kan man have det deri, at her er den eneste Lejlighed, hvor man har Lov til at tale, saa længe man vil, og saa ofte man vil, og hvor Folketingets Formand ikke har noget særligt at skulle have sagt ud over den moralske Indflydelse, han kan udøve paa os alle, men hvor det, man saa har at sige, naar der foreligger en enstemmig Indstilling fra Fællesudvalget, naturligvis maa være særlig sparsomt. Derfor

kan jeg da ogsaa begynde med at erklære, at jeg ikke skal benytte mig af den Ret, jeg har ved denne Lejlighed, og som jeg gerne vilde have til gode til i Morgen; men kun sige, at dette Misforhold er et Vidnesbyrd endnu mere om, at Forretningsordenen maa laves om, og skal derefter gaa over til at gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger om den Betænkning og Indstilling, der foreligger fra Fællesudvalget.

Det kan jo ikke være andet, end at den konservative Del af Udvalget, hvad enten det er „Børsredaktøren“, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen udtrykte det, eller det er de øvrige konservative Medlemmer, med ganske særlig Tilfredshed maa se paa den Indstilling, der her er opnaaet, fordi den paa saa at sige alle Omraader falder nøje sammen med den Opfattelse, som Det konservative Folkeparti hele Tiden har haft over for denne Sag, og tillige, som ogsaa det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen indrømmede falder sammen med den Flertalsvedtagelse, der har fundet Sted i Landstinget. Jeg ønsker dog over for det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensens Bemærkninger om Landstingsmand Stein at sige, at jeg naturligvis særdeles gerne anerkender, at mit Partis ene Udvalgsmedlem i Landstinget har stor og betydningsfuld Indflydelse paa vort Parti i disse Sager, sagkyndig som han er, men jeg tror, at det ærede Medlem skylder Bevis for, at man kan udtrykke det paa den Maade, at dette skulde være en Afgørelse, som i ganske særlig Grad var Børsens, og derved tænker det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen jo paa noget odiøst, at det var af Hensyn til denne, Afgørelsen var truffet. Jeg tror, det kunde være rimeligt og naturligt at sige til det ærede Medlem, at han burde spørge i Sparekasserne med de 2 Millioner Konti, hvorledes Stillingen er med Hensyn til Renteloven, som jo er en meget væsentlig Del af denne Lovgivning, spørge, om Sparekasserne har ønsket denne Rentelovgivning fortsat eller ikke.

Naar jeg har gjort disse Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, er Aarsagen dertil den, at noget skal man jo sige til det ærede Medlem, og det er om trent det eneste, jeg synes, der er Grund til at sige til ham, han kan aldeles ikke paa Grundlag af den Indstilling, der her foreligger, sige, at denne Lovgivning er en Lovgivning, under hvis Tilblivelse Regeringen har hævdet, at der skulde føres en rimelig økonomisk Politik, men at dette under Indflydelse af saakaldte Børskræfter ikke var lykkedes. Tværtimod har jo ingen mere